

שיתוף אופנת!

"תיק-שכל" לכל הקונה-

חגיד
Gloverall

אנגלי אורגינלי
לצעירים
ולצעירות

בלעדו
אצל

שיצא

- דיזינגוף 128 ת"א
- זמנהוף 25 ת"א
- הילטון ירושלים

לאור כל המיטען הזה, קבע השופט גרוס: "המסקנה הראשונה שצפה ועולה כבר עם עליון שיטתי בספר היא, כי החומר המצוי בו הוא בבחינת 'תועבה לעיניים', כשהמחבר המלומד חושף ללא רחמים את מכלני שפת אבר ומביא געולה לעולם, בחינת ובה לציון גועל." על דבר אחד אין מחלוקת - השופט גרוס, שאף הוא מושך בעט-סופרים בין שאר תחביביו, ואף פירסם פיליטונים, הוכיח שגם כוחו בעטו, בכל הנוגע למישחקי מילים וכתובים.

השופט הרשיע את הוצאת תמוז בהפצת דיבריי-תועבה, אולם בבואו לגזור את עונש, התחשב השופט בטיעונים שהעלה פרקליטה, ובהם הצביע על גודש סיפורי המין והארוטיקה המופצים בשוק באיך מפרעי, עורך-הדין הירש אף הניח על שולחן בית-המישפט גיליונות של הירחון האמריקאי פלייבו, החושף מיכמניהו של נערות-חמה, באיך פוצה-פה ומצפצף. עובד זה זו השפיעה על השופט גרוס, והוא אמר: "...לא נראה לי שיש להפוך זה הוא אמר: תמוז, במיקרה זה, למעין שער-לעזאזל החייב לכפר על כל הנעשה בתחום זה..." השופט הסתפק בקנס כספי של 2,000 לירות, באיכות המישרה דרש, נוסף לכך, להורות על השמדת הספרים שהוחרמו בפשיטה מ-1974, עורך-הדין הירש ליגלג על כך, ואמר: "שישפו אותם בכיכר העיר", בהתכוונו למחוזות דומים בימי הביניים ובתקופת הנאצים. השופט אף הוא הסתייג מהביטוי, אולם אישר למיש-טרה לבער את הספרים, המשך הפצת הספר לא נאסר, ובינתיים הופצה כבר מהדורתו החמישית.

פרי מיסון הישראלי

בין פרשת רצח ומיקרה-השוחד, מספר הפרקליט לאזרחים כיצד להתנהג אם ייעצרו

כל אורת הוא מועמד למעצר, אם מלו מביא אותו לנסיבות המתאימות. אך כמה אזרחים יודעים כי שחרור עציר בערובה יכול להינתן רק בהסכמת העציר עצמו? בדרך כלל, כאשר אין בידי המישטרה ראיות מספיקות כדי לבקש את הארכת מעצרו של חשוד, היא מסבירה לו שהיא אומנם תבקש את מעצרו, אך תסכים ל-שחרור בערובה, בדרך כלל קופץ האסיר על המציאה, מסכים לשחרורו ומפקיד את הערובה.

אילו היה אותו עציר מסרב לתת ערוי בה, היה על המישטרה לבקש את מעצרו ולהוכיח לשופט שיש לה סיבות טובות לכך. אם השופט לא ישתכנע, ישחרר את העציר בלא ערובה, ולא ירבו עליו הצל של מי שנעצר ושחרר בערובה.

זכויות בפיטונות. גילוי זה טמון בספרו של הד"ר דויד ליבאי, דיני מעצר ושחרור, שנופיע זה עתה.

ליבאי מבקר את החוק הקיים, שנחקק ב-1924 על-ידי הנציב העליון המנדטורי, ושפילו באנגליה, הורתו, שונה והוחלף כבר מוזמן, נושאים חשובים כמו פומביות הליך המעצר, זכותו של העציר לשתוק ולא להפלייל את עצמו בעת המעצר, זכויותיו להיפגש עם סניגורו, נידונים בספר באריכות.

מילבד היותו מרצה בכיר וראש המכון לקרימינולוגיה באוניברסיטת תל-אביב, ליבאי הוא גם עורך-דין מבריק, כמו פרי מיסון האגדתי, בורר לו ליבאי מפעם לפעם עם מישפטר-רצח מסובך, או מיקרה-שוחד סנסציוני וכימעט תמיד הוא מביא לזיכוינו של הנאשם.

ברשימת זכויות המפורסמים מופיע יוסי עמיאל, הידוע לאחרונה מפרשות הסמים בגרמניה, כאשר הואשם עמיאל בארץ ברצח אילן אשורב בחיפה, היה זה ליבאי שהביא לשחרורו המלא.

זכור גם מישפטו של מוחמד שניר, הצעיר מיפו שנאשם ברצח אשת-הברו, שגווייתה נמצאה בבאר. שניר זוכה אחרי דיון מישפטי מסובך וממושך.

שולם בן-דויד, שדקר את אשתו בכמה דקירות-סכין בביתם בראש-העין, ואחר כך הלך לכותל המערבי להתפלל, זוכה בעזרת ליבאי מחמת מחלת-הנפש.

בימים אלה זיכה סניגורו הממולה את מנחם מרגוש, מנהל סניף בנק המזרחי בתל-אביב, מאשמות זיוף וקשירת קשר, שבהן נאשם עם מנהל החברה למטבעות ומדליות.

רות הכוללת צדדים ארוטיים, אך אינה באה להשחית את המידות. בפסק-דינו הב-היר שופט השלום התל-אביבי יהושע גרוס, כי סוגיה זו אכן מהווה בעייה מישפטית עדינה וסבוכה, שכל הפטיקה בה מתבססת למעשה על ההלכה שקבע השופט העליון משה לנדוי, בעירעור פילי 459/69 (ד) עומר נגד מדינת ישראל).

"...אין צורך לשמוע עדות מומחים כשר הטענה היא כי ערכו החברתי של החומר טמון בערכו הסיפורתי, שכן סיפורת נכתבת בשביל הציבור בכללותו", קבע השופט פט לנדוי באותה פטיקה מנחה לפני עשר שנים, "בסופו של דבר על השופט לברור לעצמו, על-פי הבנתו והשכלתו, דיעה משלו. השאלה בדבר מהותו המשחיתה של החומר נתונה כל-כולה להכרעתו ה-בילעדית של בית-המישפט, שיעריך את החומר מניה-יוביה לפי קניי-המידה המקורי בלם בציבור..."

מכאן ברור שלפני השופט שדן בדיני תועבות, ניצבה משימה לא-קלה של ביקור-רת סיפורתית לשמה, זוהי אחת הסוגיות

נאשם כר פעמי געולה

הפתוחות ביותר לפרשנות, ומכאן מובנת היתה הסתייגותם של שני השופטים שישבו בדין לפני-כן.

"על השופט במישפטים מסוג זה, שהם נדירים למדי, להיותר יחידי מול החומר המוצג לפניו, לעיין בו ולבודקו ללא עזרת עדים מומחים, ולחרוץ דיעה אם לעול חומר זה להשחית את מוסר הציבור. על השופט למלא תפקיד של קורא רגיל מבני הציבור, המעלעל בחומר ובוהן את טיבו, וכן תפי קיד של מעין מבקר סיפורתי ואסתטי החייב להביע דיעה גם על ערכו הסיפי רותי של החומר, כאשר גורם זה חשוב בסוגיה זו", הסביר השופט גרוס את התלבטויותיו.

גם השופט לנדוי לא קבע הלכה, אלא רק עיקרון שאותו סיכם בעירעור הפיליילי משנת '69: "אי-אפשר להגיע להגדרה ממצה של מה שנשאר אסור בסוגיה סבר כה זו, והמיבתחן העיקרי הוא כי את קו הגבול הדק בין מוסתר ואסור על בית המישפט לקבוע, על פי שיקולו ובהתאם להשקפות הנאורות הרווחות בחברה של ימינו, בזוכרו שכל ריח של הגבלה על חופש ההתבטאות - ריח של צנזורה נודף ממנה, ובמיקרי-גבול הנטייה תהיה, איפוא, להתיר ולא לאסור."

השופט הבריטי קוקבורן ניסה ב-1959, את אמות-המידה המודרניות להגדרת דבר-תועבה:

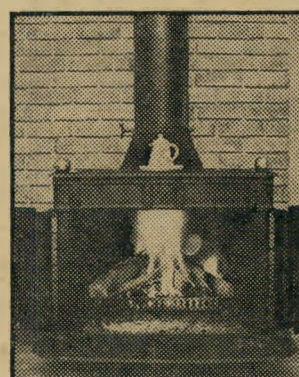
• "לדברי פירסום שכל עיקרם הוא גירוי תאוות-יצרים גסה ואשר אין בהם כל בשורה... שום השראה ושום מחשבה כי אם רק גיבול פה..."

• יש להשלים עם מידה ניכרת של תיארו-ימן מגרים, אם הם מופיעים כחלק בלתי-נפרד של יצירה בעלת ערך סיפורתי או מדעי המחפה על הצד הפורנוגרפי שבה."

התועבה לפי חז"ל. לסיום הביא השופט גרוס גם מאימרי חז"ל בסוגיה, לאמור: "מאי תועבה? שתועה את בה" וגם מפרשנות רש"י והראש"ו, ומדיברי הנביאים ירמיהו ויחזקאל.

חלום של מיליון

השבוע בהגלת הפיש
חלום שיכול להפך למציאות
פרס ראשון
מיליון לירות
שך כל הפרסים
7.212.000 ל"י
גם החלום שלך יכול להפוך למציאות
מפעל הפיס

אב-חום
מרכז להסקה
בעץ
יקנעם 04-993688
• תנורים ואחים
• כלי אש לנקוי
• אספקת ארובות
• אספקת עצים
• תצוגה והפעלה
סניפים: מוצא ירושלים
טל: 02-522313.75 ותל-ניה:
רח' ברקת 9, 053-37774

מסע "מורלה"
קיים רק קמפוזג אחד שד
"מורלה", היזהרו מחיקויים!

"רובקס"
תגיע מאי חרש של הצלחות
חנפלות של "רובקס"

indonesian specialties...
DISCOVER A NEW STYLE OF DINING

Indonesia
DINING ROOM

home of the "rijst-tafel" in Israel

IN THE HOLLAND FRIENDSHIP CLUB
4 KEPEN HAYESOD - MERZLYA PIJACH
EVENINGS 8:00 - EXCEPT MONDAYS
93 81 97

BACKGROUND MUSIC - HEATED / AIR CONDITIONED
CANDLE LIGHT * RESERVATIONS SUGGESTED